

[Poulsgaard.]

ringe teknisk udførelse og derfor ikke passende til den arkitekttegnede bibliotekssal.

Siden ændrede man begrundelse igen: udstillingen var ikke alsidig.

Udstillingen gik alene imod narkotika, kriminalitet, lovstridigheder o. lign. og viste ingen positiv holdning til disse ting.

Jeg vil gerne, så vidt tiden tillader det, citere lidt af det brev, som 20. november-nævnet den 25. juli 1975 sendte til rådhusinspektør hr. Henning Jørgensen. I det brev hedder det:

„I anledning af bistandslovens ikrafttræden næste år er man på mange felter (f. eks. ved Arne Engbergs bog) i gang med et oplysningsarbejde, for at borgerne skal kende de muligheder, de har for hjælp, når de er i knibe. Dette oplysningsarbejde burde efter vor ringe mening udvides til også at omfatte forskellig privat indsats med hensyn til bistand: søgende arbejde, samfundsnyttig indsats imod ødelæggelse af miljøet omkring os, psykisk støtte hos rådgivningscentre, indsats imod narkotika osv.“

Tiden er udløbet, ikke?

Formanden:

Jo. For længst.

Poulsgaard (FP).

Så må jeg vende tilbage.

Formanden:

Jeg minder om, at for begrundelse af spørgsmål er taletiden indtil 2 minutter. Her blev brugt 3.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

For nu at undgå enhver misforståelse vil jeg gerne sige: jeg har ingen positiv holdning til narkotika, kriminalitet eller lovstridigheder o. lign.

Jeg vil gerne i forhold til denne sag, der er rejst her, sige, at kravet om alsidighed er fastslået i en bekendtgørelse af 13. maj 1965 om folkebibliotekerne, og det hedder i dens § 21 bl. a., at bestemmelserne i lovens formålsparagraf om, at bibliotekerne skal fremme oplysning, uddannelse og kulturel aktivitet, skal opfyldes gennem kvalitet, alsidighed og aktualitet i materialevalget. Det siges også, at alene lødigheden, ikke religiø-

se, moralske eller politiske synspunkter, må være afgørende for valget.

Uanset denne bestemmelse har der naturligvis været tilfælde, hvor der har været klager over ensidighed i materialevalget også ved udstillinger på folkebibliotekerne. Her må man dog huske, at kravene i bekendtgørelsen stilles til den samlede biblioteksvirksomhed.

Det her foreliggende tilfælde vedrører en udstilling på Frederiksberg bibliotek, der efter aftale skulle vises fra den 9. til den 16. august 1975. Udstillingen blev imidlertid nedtaget den 11. august, efter at stadsbibliotekaren på Frederiksberg havde set den. Efter de gældende regler påhviler denne administration den ledende bibliotekar under ansvar over for kommunens kulturelle udvalg. I sagens anledning har Frederiksberg kommune derfor afgivet en redegørelse til bibliotekstilsynet, hvoraf det bl. a. fremgår, at udstillingens arrangør, kaldet 20. november-nævnet, henvendte sig til kommunen den 25. juni med anmodning om lån af rådhushallen til en udstilling i dagene 8.-25. august samme år under titlen „Hjælp i nøden“. Ønsket blev imidlertid i stedet at vise udstillingen i Frederiksberg hovedbibliotek.

Af et brev den 5. august 1975, hvor visse praktiske ønsker blev tilkendegivet om udstillingens etablering, fik biblioteket det indtryk, at der var tale om en udstilling med konstruktiv vejledning om hjælp til borgere, der var kommet i nød. Udstillingen var et tilbud til biblioteket, der accepterede dette uden at gennemgå udstillingen, hvad der ellers er sædvanligt. Udstillingen blev opstillet lørdag den 9. august 1975 i udlånsalen, men den blev beordret nedtaget mandag den 11. august om formiddagen af stadsbibliotekaren, efter at han nærmere havde overvejet sagen.

Stadsbibliotekaren begrundede i et brev af 13. august til direktoratet for skole- og biblioteksvæsenet sin handling med, at udstillingen ud fra en saglig kvalitetsvurdering lå på et niveau, der lå langt under de krav, man stiller til bibliotekets andre aktiviteter.

I forbindelse med en klage til direktoratet begærer nævnet så udstillingen genetableret. Efter besigtigelse og behandling den 23. august af hele sagen meddelte direktoratet, at det måtte tiltræde afgørelsen om udstil-